

วันสมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ ปี C

(วันอาทิตย์ที่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 2019)

พี่น้องที่รัก โดยธรรมชาติแล้วชีวิตคนเรามักจะวุ่นหรือยุ่งอยู่กับการเข้าและการออก การมาถึงและการจากไป การเกิดและการตาย สังคมส่วนใหญ่มักจะมีพิธีฉลองหรือต้อนรับสำหรับผู้เกิดใหม่และพิธีอำลาหรือไว้อาลัยสำหรับผู้เสียชีวิต การเกิดและการตายถูกบันทึกไว้ในทะเบียนวัดและทะเบียนบ้านเพราะทั้งสองมีความสำคัญต่อสาธารณชนและมีผลกระทบต่อคนอื่นเป็นจำนวนมาก คงไม่ไกลจากความจริงเท่าใดนัก ถ้าเราจะบอกว่าสิ่งแรกที่เราารู้เกี่ยวกับชีวิตมนุษย์คนหนึ่งคือการเกิดของเขาและสิ่งสุดท้ายที่เราารู้คือการตายของเขาซึ่งมักจะถูกมองว่าเป็นการจากไปอย่างหนึ่ง

บรรดาอัครสาวกมองการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าไม่ต่างจากคนทั่วไปในสมัยนั้นเท่าใดนัก พวกเขาเชื่อว่าพระองค์ทรงจากไปอย่างไม่มีวันกลับและไม่ได้ทรงอยู่กับพวกเขาต่อไปอีกแล้ว พวกเขาารู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้างเหมือนคนที่ถูกทอดทิ้ง การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ทำให้ความหวังในอนาคตที่สดใสของพวกเขาดับสูญไป อนาคตและหนทางที่พวกเขาจะก้าวเดินต่อไปดูเหมือนว่ามีดมนไปหมด ในช่วงเวลาที่น่าหดหู่ใจและไร้ความหวังนี้เองที่พระเยซูเจ้าทรงแสดงพระองค์แก่พวกเขาในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ การพบปะกับพระองค์ทำให้ความเชื่อและความหวังของพวกเขาในพระองค์กลับฟื้นขึ้นมาใหม่ อย่างไรก็ตาม บรรดาอัครสาวกต้องยอมรับความจริงที่ว่าพระเยซูเจ้าจะไม่ทรงเดินเคียงข้างพวกเขาในรูปแบบที่มองเห็นได้อีกต่อไป เพราะพระองค์ต้องเสด็จกลับไปหาพระบิดา การเสด็จกลับไปหาพระบิดาหรือการเสด็จสู่สวรรค์ถือว่าเป็นการสิ้นสุดภารกิจของพระองค์บนโลกนี้และในเวลาเดียวกันเป็นการเริ่มต้นยุคใหม่ด้วย

สำหรับผู้ที่มีความเชื่อ การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าไม่ใช่การจากไปอย่างไม่มีวันกลับเหมือนที่หลายคนในสมัยนั้นเข้าใจ เพราะพระเจ้าได้ทรงบันดาลให้พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพ และพระเยซูเจ้าเองได้ทรงแสดงพระองค์แก่บรรดาอัครสาวกเพื่อว่าพวกเขาจะมีประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตใหม่ในพระองค์ ประสบการณ์ดังกล่าวนี้เองได้กลายเป็นพื้นฐานของความเชื่อและการเทศน์สอนของพวกเขา นักบุญเปโตรได้พูดถึงเรื่องนี้อย่างกล้าหาญในคำปราศรัยของท่านต่อหน้าประชาชนหลังจากที่ท่านและบรรดาอัครสาวกคนอื่นได้รับพระจิตเจ้าในวันเพนเทกอสเตว่า **“พระเยซูเจ้าพระองค์นี้พระเจ้าทรงบันดาลให้กลับคืนพระชนมชีพ เราทุกคนเป็นพยานได้”** (กจ 2:32)

สิ่งที่น่าสังเกตอย่างหนึ่งในพระวรสารวันนี้คือ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงแสดงพระองค์แก่บรรดาอัครสาวก พระองค์ไม่ได้ทรงเป่าลมเหนือพวกเขาเพื่อประทานพระจิตเจ้าและส่งพวกเขาออกไปประกาศข่าวดีแก่นานาชาติ แต่พระองค์ทรงบอกพวกเขาให้คงอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม **“ท่านจงคอยอยู่ในกรุงจนกว่าท่านจะได้รับพระอานุภาพจากเบื้องบนปกคลุมไว้”** (ลก 24:49) นั่นคือ เวลานี้พวกเขาต้องไม่ออกไปไหนเพื่อเทศน์สอนในพระนามของพระองค์เพราะพวกเขายังไม่ได้รับมอบอำนาจให้ทำเช่นนั้นจากพระจิตเจ้า สำหรับนักบุญลูกาซึ่งเป็นผู้นิพนธ์พระวรสารฉบับนี้ พระเยซูเจ้าต้องเสด็จ

ไปก่อน แล้วพระจิตเจ้าจึงจะเสด็จมา พุทธอีกอย่างหนึ่งคือ การเสด็จไปของพระเยซูเจ้าเป็นการเสด็จมาของพระจิตเจ้านั่นเอง

แน่นอน ก่อนการเสด็จมาของพระจิตเจ้า บรรดาอัครสาวกยังไม่พร้อม พวกเขาไม่สามารถเป็นพยานถึงพระเยซูเจ้าได้เพราะพวกเขาไม่สามารถยืนหยัดอยู่ด้วยพลังกำลังและความสามารถของตนเองเพื่อสานต่อภารกิจของพระองค์ พวกเขาต้อง **“ได้รับพระอานูญาจากเบื้องบนปกคลุมไว้”** (ลก 24:49) เสียก่อน และก่อนที่เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้น พระเยซูเจ้าต้องเสด็จจากไป ด้วยเหตุนี้ พระองค์จึงทรงนำบรรดาอัครสาวก **“ออกไปใกล้หมู่บ้านเบธานี ทรงยกพระหัตถ์ขึ้นอวยพร และทรงถูกนำขึ้นสู่สวรรค์”** (ลก 24:50) การเสด็จสู่สวรรค์ของพระองค์เปิดทางเข้าสู่ยุคใหม่ซึ่งเป็นยุคของพระจิตเจ้า

หลายคนคงจำได้ก่อนที่พระเยซูเจ้าจะทรงเริ่มภารกิจอย่างเปิดเผย พระองค์ได้ทรงรับพระอานูญาจากเบื้องบนเช่นกัน นักบุญลูกาเล่าให้เราฟังว่าพระองค์ **“ทรงได้รับพระจิตเจ้าเต็มเปี่ยม”** (ลก 4:1) กระบวนการเดียวกันนี้ได้ถูกนำมาใช้กับบรรดาอัครสาวก อาจแตกต่างกันก็อยู่ตรงที่ว่าเวลานี้พระเยซูเจ้าเองเป็นผู้ส่งพระจิตเจ้าลงมาจากเบื้องบน เมื่อบรรดาอัครสาวกได้รับพระจิตเจ้าแล้ว พวกเขาได้รับมอบอำนาจให้ประกาศข่าวดีและดูแลฝูงแกะที่พระองค์ทรงมอบไว้ในความรับผิดชอบของพวกเขา นี่คือจุดเริ่มต้นของพระศาสนจักรซึ่งมีพระจิตเจ้าเป็นผู้นำทาง ปัจจุบันนี้พระจิตเจ้าองค์เดียวกันยังคงทำงานอยู่ในผู้มีความเชื่อทุกคนทั่วโลก รวมทั้งในสังฆมณฑลของเราด้วย จำไว้เสมอว่าปราศจากพระจิตเจ้าเราเหมือนตัวคนเดียวและต้องพึ่งพาอาศัยพลังกำลังและความสามารถของตนเอง ซึ่งไม่เพียงพอ เราจะสามารถสานต่อภารกิจของพระเยซูเจ้าบนโลกนี้ได้ก็ต่อเมื่อพระจิตเจ้าประทับอยู่กับเรา คอยส่องสว่างสติปัญญา และนำทางเราเท่านั้น

พี่น้องที่รัก จริงอยู่ พระเยซูเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ไถ่แต่เพียงพระองค์เดียวของเรา ได้เสด็จจากเราไปเพื่อกลับไปหาพระบิดาของพระองค์ เวลานี้พระองค์ประทับอยู่ในสวรรค์ **“เพื่อจะทรงปรากฏอยู่เฉพาะพระพักตร์ของพระเจ้าแทนเรา”** (ฮบ 9:24) และ **“เตรียมที่”** (ยน 14:2) ไว้สำหรับเรา ดังนั้น การเสด็จสู่สวรรค์ของพระองค์จึงเป็นข้อพิสูจน์ว่าสวรรค์เป็นสถานที่ซึ่งชีวิตจะดำเนินต่อไปหลังความตาย และหนทางสู่สถานที่ดังกล่าวได้เปิดต้อนรับเราทุกคนผู้เป็นศิษย์ของพระองค์ **“เราอยู่ที่ใด ท่านทั้งหลายจะอยู่ที่นั่นด้วย”** (ยน 14:3) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสวรรค์ได้เปิดสำหรับเราทุกคน แต่เฉพาะผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระเจ้าเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้ พระประสงค์ดังกล่าวนี้คือ เชื่อในพระเยซูเจ้า ผู้ที่พระองค์ทรงส่งมาเพื่อไถ่กู้มวลมนุษยชาติ ด้วยเหตุนี้ ให้เราพยายามทำให้ความเชื่อของเราในพระเยซูเจ้าเข้มแข็งมั่นคงนับวันยิ่งมากขึ้นด้วยพระวาจา ศีลศักดิ์สิทธิ์ และการอธิษฐานภาวนาอย่างสม่ำเสมอ ขอพระจิตเจ้า พระอานูญาจากเบื้องบน ปกคลุมเราไว้และนำทางเราทุกคนไปสู่สวรรค์ บ้านแท่นวันครของเรา **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**